

[Sundhedsministeren]

Folketinget vil få mulighed for at bore i og drøfte alle de elementer, der er i det lovforslag, og der vil ikke blive tale om, at vi ændrer Alkohol- og Narkotikarådet, før vi har lovforslagets principper bragt på plads. Derfor synes jeg ikke engang, det vil være korrekt af mig, hvis jeg på nuværende tidspunkt under behandlingen af en sag begynder at gå meget detaljeret ind i, hvad det lovforslag går ud på. Det er sendt til høring i dag, og vi vil få nogle bemærkninger og nogle kommentarer. Det bliver fremsat på helt regulær facon i Folketinget, og der bliver rig lejlighed for partierne og ordførerne til på et betydelig mere sagligt og veloplyst grundlag at tage stilling til, hvad de så synes om det ene eller det andet. Ærlig talt synes jeg, at det må være den saglige fremgangsmåde i en sådan sag, og derfor bliver det faktisk proceduren.

Det er ikke meningen – hvis jeg lige skal svara fru Birgitte Husmark kort – at Alkohol- og Narkotikarådet nu skal lægges ind under Sundhedsstyrelsen. Men det, jeg bare ønsker at sige, er, at der bliver rig lejlighed tidsmæssigt og sagligt til at behandle spørgsmålet om, hvad det er for en struktur, vi gerne vil have for den forebyggende indsats.

Problemet har set med mine øjne været, at den forebyggende indsats – herunder indsatsen mod alkohol – ikke har været tilstrækkelig højt politisk prioriteret, og det er det, vi nu forsøger at gøre. Derfor er det heller ikke udtryk for en behård kritik af Alkohol- og Narkotikarådet, men det er en vurdering af, om de rammer, vi har, er tilstrækkelig gode til, at vi får en høj politisk prioritering af forebyggelsen, herunder også når vi taler om alkoholpolitik. Derfor synes jeg, det er lidt forstemmende, at der kan diskuteres så meget om det organ, vi har nu, og at det skulle være den eneste lyksalige måde at arbejde på, så vi bare skal have mere af det. Udvis dog åbenhed over for, hvordan vi i det hele taget kan få styrket den forebyggende indsats, men det får man rig mulighed for, når lovforslaget bliver fremsat.

Fru Kirsten Lee spurgte også mere konkret til det alkoholpolitiske forum, der er planlagt nedsat i forbindelse med forebyggelsesrådet. Det bliver nedsat. Jeg kan ikke forestille mig, at vi skulle kunne komme i en situation, hvor alkoholproblemet er så lille, at vi slet ikke behøver at have et sådant forum mere, så det vil også blive en realitet.

Så spurgte hr. Henrik Toft om alkoholforskningen. I ministeriet er vi i det hele taget ved at se på forskningen inden for sundhedsområdet, og der er nok ikke nogen tvivl om, hvis man skal sige det kort, at der er nogle områder inden for det sundhedsmæssige, der er mere prestigefulde end andre. Under alle omstændigheder kan vi konstatere, at når vi ser på den brede forebyggende indsats, er det ikke dér, der bliver forsket mest.

Det, vi prøver på i ministeriet, er, om vi kan skrive en ønskeseddel til forskningen. Vi ønsker jo ikke at dirigere forskningen, vel? Vi vil gerne have en fri forskning, men vi prøver at skrive en ønskeseddel over, hvad vi fra samfundets side gerne ser der forskes lidt mere i, og den forebyggende indsats vil være et af de elementer, som helt klart vil indgå i ønskesedlen.

Så vil jeg godt understrege det, som flere andre har sagt, at der ikke er tale om at lave restriktioner og – til hr. Qvist Jørgensen – heller ikke restriktioner for arbejdspladserne. Det, jeg har lagt op til, er for det første, at SFI overhovedet i sin tid lavede en undersøgelse, da LO og DA var imod. Jeg syntes imidlertid, det var meget vigtigt at få belyst, hvordan drikkeri spiller ind på arbejdspladsen, med den udtrykkelige bemærkning, at det er en undersøgelse, der også skal omfatte, om jeg så må sige, direktiongangen.

Andre indlæg i dag har netop vist, at det ikke er et problem, der kan hæftes op på en speciel socialgruppe. Man kan i hvert fald ikke sige, at det er de højtuddannede og de velstillede, der er de mest fornuftige med hensyn til spiritus. Derfor blev undersøgelsen lavet under den klare forudsætning, at den ikke skulle undersøge enkelte udvalgte personalegrupper, men sandelig også – for at sige det populært – folk på direktiongangen. Selv det var man imod.

Jeg synes, det er lidt forstemmende, hvis vi ikke kan være enige om, at det kan være fornuftigt, hvis Sundhedsministeriet, LO og DA tager en snak om, hvordan man kan lære af de erfaringer, man har gjort nogle af de steder, hvor man har lavet aftaler eller har en fælles holdning til, hvordan man skal gribe det an.

Jeg vil i hvert fald fastholde det positive i, at vi vil prøve sammen med LO og DA at komme med gode råd – og få gode råd for den sags skyld – så der hele tiden er et samarbejde, for der er da ikke nogen tvivl om, uanset hvilken